ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 31-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MARCH 31, 1976 Ч. 60. VOL. LXXXIII

Андрій Джула очолив Окружний Комітет Відділів УНС Західньої Пенсильвенії

Піттсбурґ. — Минулої неділі, 28-го березня, в залі дому 161-го Відділу УНС в Ембридж, відбулися річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Піттсбурґу і Західньої Пенсильвенії, у висліді яких довголітній і провідний союзовий діяч, головний радний Андрій Джула, був обраний на голову цього Комітету.

Андрій Джула

Збори, в яких взяли участь представники Відділів УНС з Піттсбурґу, Вілінґу, МекісРаку, Аліквіпи, Ембриджу і Карнеґі, після привітального слова господаря, секретаря 161-го Відділу п. Андрія Джули, відкрив формально заступник голови Окружного Комітету Осип Полатайко, в неприявності голови Комітету Карла Сачка. Проводила нарадами обрана президія: Осип Полатайко — ґолова, і Михайло Мішук — секретар. Звіти про працю Комітету склали заступник голови О. Полатайко, скарбник Петро Ко-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Загальні Збори Окружного Комітету УНС в Детройті

Детройт, Міч. (В. П.). — Кожнорічні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Детройті є подією в союзовому житті округи. Вони є дзеркалом праці управи Окружного Комітету та складових Відділів. Вони, звичайно, мають вплив на активність союзової громади на біжучий рік.

Володимир Дідик

Цьогорічні Загальні Збори, що відбулися 6-го березня в залі Українського Народного Дому при вул. Мартін, були цікавіші за інші тим, що в нарадах найбільше присвячувано уваги фізичному ростові УНСоюзу.

Збори відкрив голова Володимир Дідик, вітаючи 35 делеґатів від 15 Відділів УНС в Мічіґені та в Південному Онтеріо. Зокрема привітав віцепрезидента УНС д-ра Івана Флиса та Євгена Репету, головного радного УНС.

Нарадами проводила президія у складі: Роман Та-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Корнило Галушка обраний на голову Окружного Комітету УНСоюзу в Перт Амбою

Перт Амбой, Н. Дж. — Річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНС відбулися тут в неділю, 21-го березня, в Українському Народному Домі, на яких Корнило Галушка був обраний на голову Окружного Комітету на рік 1976. Разом з ним переобрані були до Окружної Управи такі союзові діячі: п-і Дарія Оріхівська — містоголова; Іван Рачинський - секретар; Іван Бабин — касир; Михайло Захарко — організаційний референт; Володимир Янів — пресовий референт, та Василь Стек — імпрезовий референт. До Контрольної Комісії увійшли: Мирон Гидзик, голова, та Іван Кушнір і Олександра Яворська — члени. Йосиф Ярема, Степан Матлаґа і Павло Савка увійшли до управи як члени.

Збори відкрив голова Округи Михайло Фединишин, який привітав заступницю головного предсідника УНС пані Марію Душник та представників Відділів Округи. Після вшанування померлих членів Округи хвилиною мовчанки, обрано президію зборів в складі: Теодор Трензелюк — голова, п-і Д. Оріхівська — секретарка. Вибрано теж Номінаційну комісію в складі пп.: Захарка, Яреми і Стека. Відтак п-і Д. Оріхівська відчитала протокол з минулорічних зборів Округи.

Звітування уступаючої управи започаткував голова

(Закінчення на стор. 3-ій)

Дві Округи УНСоюзу відбудуть річні збори цієї неділі

Джерзі Сити. — Цієї неділі, 4-го квітня ц.р., два Окружні Комітети Відділів УНСоюзу матимуть свої річні загальні збори з участю головних урядовців. На порядку цих нарад є звітування Управи, дискусії над звітами, вибір нових керівних органів та плян праці, зокрема посилення членської кампанії, метою якої є дальше розбудовувати УНСоюз, зокрема в році 200-ліття Американської Незалежности і 100-ліття поселення українців в Америці, здобувши в ньому 5,000 нових членів та забезпечивши їх на 10 мільйонів долярів. Збори відбудуться в Округах:

ВУНСАКЕТ. — Окружний Комітет УНСоюзу в Вунсакет повідомляє, що річні загальні збори Округи відбудуться в неділю, 4-го квітня 1976 р. о год. 1-шій по пол. у парафіяльній залі Української Православної Церкви св. Михаїла у Вунсакеті, Р.Ай. До участи в зборах зобов'язані всі урядовці та конвенційні делеґати шістьох Відділів УНС, які входять у склад Округи. Головним промовцем на зборах буде головна радна УНС д-р Анна Чопик.

АМСТЕРДАМ. — Загальні збори Округи Амстердам, Коговз і Трой відбудуться в неділю, 4-го квітня ц.р. в залі Українського Американського Горожанського Клюбу при 3 Геллер вулиці в Амстердамі, Н.Й. До цієї Округи входить сім Відділів УНС, урядовці та конвенційні делеґати яких зобов'язані взяти участь у цих зборах. Промовлятиме на зборах Володимир Запаранюк, головний радний УНС, а також візьме участь в них Василь Оріховський, обласний організатор УНС.

В Чікаґо маніфестаційно вшановано Романа Завадовича

Чікаґо (М. Д., телеф.). — Субота і неділя, 27 і 28 березня у цій неликій нашій громаді були справжніми днями Романа Завадовича, як це влучно окреслив один з діячів української культури. В ці дні українська метрополія Чікаґо особливими врочистостями вшанувала Романа Завадовича у 55-ліття його літературно - виховної творчости. В суботу, 27-го березня, в авдиторії св. Володимира й Ольги відбувся ювілейний бенкет, з участю біля 500 присутніх представників організацій, багато батьків і молоді. Головним промовцем на святі був проф. Володимир Барагура, редактор дитячого журналу „Веселка", співредактором якого від самого початку його появи є Ювілят.

Роман Завадович

В неділю 28-го березня, в авдиторії школи Шопена молодь Пласту, СУМА і ОДУМ-у та шкіл українознавства виконала монтаж з творів Романа Завадовича „Дитячий скарб". Присутніх було коло 1200 батьків та дітей.

Подробиці цих величавих ювілейних святкувань на честь проф. Романа Завадовича будуть подані в чергових виданнях „Свободи".

Головна Управа Українського Світового Об'єднання Гуцулів відбула наради

Боффало (УСОГ) — Дня 13 березня ц.р. відбулася тут нарада Головної Управи Українського Світового Об'єднання Гуцулів. На ній були заступлені міста: Філядельфія, Ню Йорк, Рочестер, Детройт, Торонто та найчисленніше — місцеве гуцульське товариство.

Засідання відкрив голова Іван Гаврилюк і відчитав денний порядок нарад. У дальшому перебігу обговорено ділово ряд різнородних проблем та можливостей спільної дії. Після всіх пропозицій і дискусій вирішено однозгідно почати видавати бюлетень, як необхідний зв'язок з усіми гуцулами, розкиненими по світі. Він дасть підставу до дописів із місць, а також для свобідної і пристійно веденої дискусії для добра громади і наших завдань. Це скріпить УСОГ організаційно. Дальшими кроками буде членство в УККА і СКВУ.

До організаційних постанов належить також перебрання діловодства, архіву, каси і матеріялів для Альбому Гуцульщини від кол. Управи Гуцульської Ради, а також каси й архіву від голови і касира кол. Конференції Гуцульських Товариств. Обидві установи розв'язано на З'їзді Гуцулів у травні 1975 р. Оцим завершено організаційну перебудову.

Другим найбільш серйозним і нелегким до виконання рішенням було видання Реґіонального Збірника Гуцульщини. До цієї такої конечної але відповідальної праці Головна Управа УСОГ покличе Редакційну Колеґію. Заки буде оформлена Ред. Колеґія, то в цій справі заінтересованих осіб проха-ється звертатись на адресу секретаріяту УСОГ: — Дмитро Федорійчук, 4347 N. 8th St., Philadelphia, Pa. 19140.

Треба підкреслити, що на видання Збірника Гуцульщини С. Р. Кушнірчук задеклярував 5.000 дол. (п'ять тисяч дол.) а Д. Ткачук 1.000 дол. (одну тисячу дол.)

Обговорено ще справу влаштування Великодня на оселі Верховина, якщо таке буде можливе. Взагалі стверджено охоту до співпраці з нашими Братськими Союзами, що ґуртують у своїх рядах певну кількість гуцулів. Постановлено заохочувати дальших до членства. Бо ж наші Союзи це не тільки фінансові установи, а ведуть наукову і національно - визвольну працю та допомагають іншим установам і нашій молоді.

Треба з великим моральним вдоволенням сказати, що помимо всіх недоліків у минулому — наша гуцульська громада на чужині таки зрозуміла вимогу часу та невідкладну ціль своїх завдань. Здоровий громадський змисл гуцулів і їх любов до своєї тіснішої Батьківщини перемогли. В Світовому Об'єднанні Гуцулів згуртувались тепер активні одиниці, що підуть об'єднано одним пласм!

Пластові виховники ЗСА відбули з'їзди

Ню Йорк (О.Ю.). — В дні 14 березня ц.р. в Ню Йорку та 21 березня в Детройті відбулися з'їзди-дошколи виховників пластового новацтва та юнацтва. Пласт у ЗСА має понад 4000 членів, в тому біля 900 новацтва (діти у віці від 7-11 років) та понад 1500 юнацтва (молодь у віці від 11-17 років). Виховниками для них є в юнацтві в більшості старші пластуни й пластунки, а в новацтві таки юнаки й юначки.

З'їзди-дошколи, зорганізовані діловодом вишколу юнацтва Славою Рубель при допомозі крайових комендантів Ірини Богачевської, та Бориса Павлюка, мали за ціль доповнити знання виховників новими думками, проєктами, практичними показами та порадами, як також дати їм можливість обговорити хоч частинно проблеми, з якими зустрічаються у пластових заняттях.

На з'їзді в Ню Йорку присутніх було понад 80 виховників із станиць Сходу. З'їзд відкрила голова Виховного сектора Христя Навроцька, а програмою вела Слава Рубель. В програмі був панель з участю: Наталка Соневицька — говорила про ролю виховника, Наталка Коропецька — про успіхи й невдачі у виховній праці з молоддю, Любомир Романків — про використання в пластових заняттях модерних засобів. Про практичні способи використання у виховній праці пластових видань говорила Олександра Юзенів, покази практичних робіт та інформації про матеріяли до них перевели Люба Федун, Ярка Коморовська, Ірина Богачевська, Катруся Богачевська. Тарас Пенкальський висвітлив рисунковий фільм, який озвучили українською мовою новацькі виховники і який в такому виді успішно можна висвітлювати на сходинах новацтва.

(Закінчення на стор. 3-ій)

ДОГОВІР З ТУРЕЧЧИНОЮ МОЖЕ НАТРАПИТИ НА ТРУДНОЩІ В КОНҐРЕСІ

Вашінгтон. — Члени Комісії Полоти Репрезентантів для закордонних справ у понеділок, 29 березня, заявили державному секретареві Генрі Кіссінджерові, що новий договір між ЗСА та Туреччиною, який передбачає відновлення діяльности на американських військових базах на території Туреччини, принаймні на 4 роки, та призначення тій країні коло одного більйона долярів в допомозі, може натрапити на „серйозні труднощі" в Конґресі, якщо Анкара в той самий час не поробить „значних кроків" в справі полагодження проблеми на Кипрі. Кіссінджер, який свідчив перед згаданою комісією у зв'язку із законопроєктом щодо загальної закордонної допомоги, закликав законодавців не пов'язувати справи Кипру із новим американсько - турецьким договором, бо це може продовжити непорозуміння між Вашінгтоном і Анкарою на довший час, що матиме неґативний вплив на оборонну спроможність держав НАТО в східній частині Середземного моря.

Як відомо, минулої п'ятниці Кіссінджер і турецький міністер закордонних справ підписали тентативний договір, але він ще мусить бути затверджений обома Палатами Конґресу ЗСА. Літом 1975-го року Туреччина припинила діяльність на 25-ох американських військових базах після того, як Конґрес кілька місяців раніше припинив військову допомогу для Туреччини з уваги на те, що та країна в 1974-му році післала свої військові частини на Кипр і з допомогою американської зброї окупувала велику частину того острова.

Промовляючи перед Комісією Палати Репрезентантів для закордонних справ, Кіссінджер також обороняв рішення Білого Дому продати Єгиптові 6 транспортових літаків, заявляючи, що відмова Конґресу була б „поличником" для президента Анвара ель-Садата та погіршила б тепер „теплі відносини" між ЗСА та Єгиптом. Державний секретар також заявив, що його перестороги Кубі, щоб не вмішуватися мілітарно в інші країни, як це було в Анґолі, не мають на меті здобути голоси для президента Форда під час теперішньої передвиборчої кампанії, а є реакцією на загрозу, що Куба може вмішатися не тільки в якусь іншу африканську країну, але також посилити свої втручання в справи держав Західньої Півкулі. Кіссінджер сказав, що деякі законодавці та коментатори неправильно інтерпретують заяву його дорадника для совєтських справ, Гельмута Сонненфельда, відносно статусу Східньої Европи, бо Сонненфельд зовсім не твердив, що ЗСА остаточно погодилися з фактом, що Східня Европа останеться „сферою впливу Совєтського Союзу".

Д-р Стефанія Потоцька очолюватиме українську делеґацію на конференції „Габітат"

Філядельфія. (СФУЖО)— Кілька днів тому („Свобода" ч. 54) появився заклик Світової Федерації Українських Жіночих Організацій до участи в Світовій Конференції Поселення „Габітат", що відбудеться в днях 31-го травня — 11 червня 1976 року у Ванкувері, Канада. Плянування людського житла стає в обличчі перенаселення міст великою проблемою і цим у першу чергу зацікавлені жінка і родина. Тому ця Світова Конференція є черговим намаганням Об'єднаних Націй розглянути й подібно, як це сталося в 1973 р. з Конґресом Популяції в Букарешті, а в 1974 р. з Конґресом Харчування у Римі. Делеґацію українського жіноцтва буде очолювати д-р Стефанія Потоцька, лікарка із Зах. Канади. Це відома громадська діячка, кол. членка Головної Управи і голова Ліґи Українських Католицьких Жінок Канади. Тепер у висліді домовлення д-р С. Потоцька репрезентує Канаду в Головній Управі Світового Союзу Католицьких Жіночих Організацій. Як представниця Канади, вона виїжджає 3-го квітня ц. р. на Пленарні Наради Головної Управи СОКАЖО до Німеччини, звідтіля повернеться 13-го квітня. Тоді приступить до підготови завдань української делеґації на Конференцію Поселення у Ванкувері.

Лінґвіста Мельчука звільнили з праці за лист до „Ню Йорк Таймсу"

Москва. — Минулої п'ятниці, 26-го березня, Ігор Мельчук, старший науковець Інституту Лінґвістики Академії Наук СССР, повідомив, що його звільнено з того посту за те, що написав листа до „Ню Йорк Таймсу", в якому виступив в обороні совєтського фізика-дисидента Андрея Сахарова, Нобелівського лавреата. Лист появився в „Ню Йорк Таймсі" 25 січня ц.р., а український переклад був поміщений в „Свободі" з 28 січня. Ігор Мельчук минулої п'ятниці заявив, що його покликано перед Раду Інституту Лінґвістики та закинено йому, що він своїм листом „очорнив нашу країну" і вчинив „наклеп на совєтський спосіб життя". З уваги на це, його звільнено з посту старшого науковця.

У своєму листі до „Ню Йорк Таймсу" Мельчук твердив, що „члени Академії Наук СССР перетворилися в бездушних манекенів, позбавлених переконань і сумління", бо вони не тільки не виступили проти переслідування совєтськими властями Андрея Сахарова, а 60 академіків і професорів підписали обвинувачуючий „лист" проти Сахарова, якого Мельчук вважає „можливо одинокою цілком чесною людиною серед наших визначних науковців".

У МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ВІДБУВСЯ ВИКЛАД ПРО С. ВАСИЛЬЧЕНКА

Вінніпеґ (ДС). — Заходами Департаменту Славістики Манітобського університету відбувся тут дня 26-го лютого виклад д-ра Г. Семенюкової про „Елементи гумору в А. Чехова й С. Васильченка". Доповідачка проаналізувала тему гумору в обох письменників, ілюструючи свої виводи багатющим матеріялом із творів, та в висновках ствердила, що елементи українського народного гумору єднають обох письменників, будучи спільною основою для їхньої творчости.

„Я ХОЧУ, ЩОБ УКРАЇНА БУЛА ВІЛЬНОЮ" – ЗАЯВИВ СЕНАТОР ДЖЕКСОН НА ШЕВЧЕНКІВСЬКІЙ АКАДЕМІЇ

Традиційним українським звичаєм — хлібом і сіллю — привітала українська громада в Рочестері сенатора Джексона.

Рочестер, Н. Й. (Д. І. Павлічко). — В неділю, 14-го березня, тут в приміщенні новозбудованої залі парафії св. Покрови відбулася, заходом Рочестерського Відділу УККА Академія в честь Тараса Шевченка, в якій взяв участь сенатор Генрі Джексон.

Академію відкрито американським гимном, що його відіграла на фортепіяні А. Сорохтей. Опісля мішаний хор „Сурма", під диригентурою інж. Я. Матковського, відспівав „Заповіт" — соліст мгр Р. Чорнобіль.

Святочну промову виголосив Владика Варлаам Дзюба. У промові він підкреслив, що Тарас Шевченко показав світові Україну — а нам — шлях до національного відродження.

Після промови, хор учнів Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка відспівав дві пісні, при фортепіяновім супроводі Х. Ґалуґи. С. Ґалуґа віддеклямував „Мені однаково", а В. Остапюк Лесі Храпливої „Портрет Тараса Шевченка". Збірну деклямацію СУМА „Великий Льох" виконали Н. Целюх, Є. Бездух і Н. Король. Наталка Король виконала „Видів місяць" — уклад Л. Целюх. Серенаду Шуберта та популярну музичну тему з фільму „Доктор Живаго" відіграла на фортепіяні К. Еткінс.

Опісля учні Школи Українознавства при парафії св. Покрови віддеклямували „На високій дуже кручі" та уривок з поеми „Гамалія". В останній точці програми хор „Сурма" відспівав „Думи мої" і „Сонце заходить", а на закінчення всі присутні около 600 людей, відспівали український національний гимн.

Після програми привітано сенатора Джексона, який на запрошення і заходом Комітету Оборони В. Мороза перервав передвиборчу кампанію в Північній Кароляйні і приїхав до Рочесте-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Л. Плющ на зібранні в Ню Йорку з'ясовував моральні засади руху спротиву в СССР

Ню Йорк, Н. Й. — (ід). У черговому своєму публічному виступі в Ню Йорку, Леонід Плющ, недавно звільнений з Дніпропетровської „психушки" український політичний в'язень, з'ясував перед зібранням нюйоркської Спілки Етичної Культури в неділю 28-го березня підстави демократичного руху в СССР, подякувавши усім особам і організаціям за їхню допомогу в його звільненні.

Рух спротиву в СССР, — сказав 36-літній Л. Плющ, — можна назвати і демократичним рухом, як також і рухом в обороні людських прав. Це становище зайняв перед ним Павел Літвінов, близький приятель Плюща та колишній російський дисидент. Л. Плющ заявив, що цей рух включає націоналістів, релігійно переслідуваних, демократів та тих, що боряться за громадські вольності. „Одна з'єднуюча сила в тому русі, — сказав Леонід Плющ, — це ненависть до поліційної держави". Він дальше пояснював, що тому, що на ненависти не можна побудувати тривалу ідеологію, позитивним аспектом цілого руху є оборона людських прав. Високі мораль- моральність, гуманність та чесність характеризують рух спротиву в СССР.

Л. Плющ говорив дальше про історичні причини моральности дисидентського руху, вказуючи на довге терпіння російського, українського та інших народів під царем та під совєтською системою.

Л. Плющ говорив російською мовою, бо перекладчик, заанґажований Спілкою Етичної Культури, знав тільки цю мову, але коли вия-

(Закінчення на стор. 3-ій)

АВТО ВБИЛО Д-Р ТЕОДОЗІЮ НАДРАҐУ

З Довер, Ню Джерзі, інформують що ще дня 16-го лютого там трагічно згинула під колесами авта, стоячи на хіднику, св. п.д-р медицини Теодозія Туна - Надраґа. Покійна була довголітнім лікарем у Народній Лічниці у Львові, замужна за відомого адвоката - громадянина, покійного вже д-ра Олександра Надраґу.

В ІРВІНҐТОНІ ВШАНУЮТЬ КОМАНДИРА ШЕЛЕСТА

В Ірвінґтоні, Н. Дж. цієї суботи, 3-го квітня о год. 8-ій вечором, в Українському Народному Домі заходом Колишніх Вояків УПА, відбудеться вечір присвячений головному командирові УПА Захід полковникові Шелестові. Слово матиме інж. Богдан Мак.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Головна мета

З листів, розмов і навіть виступів на зборах можна прийти до висновку, що наша громада ще не вповні і не цілком здає собі справу з причин, потреб і цілей нашої участи в святкуваннях 200-річчя Американської Незалежности, з якою ми пов'язуємо також сторіччя першого масового поселення українців в Америці. Тут і там можна почути голоси, мовляв, навіщо і защо, чому і в якій цілі ми маємо цей ювілей відзначати, як навіть самі з діда і прадіда американці мають на цю справу різні погляди.

Це факт, що американці мають різні погляди, але це з інших причин. Наш погляд на цю справу був з'ясований, також на цьому місці, вже на кілька років перед цим святкуванням і, зокрема, у зв'язку з творенням окремого Крайового Комітету для цього святкування.

Очевидно, що 200-ліття Американської Революції вже само по собі заслуговує на відповідне відзначення, і не тільки американцями, але і всіми волелюбними людьми в світі. Це ж бо започатковано справді і в кожному відношенні нову добу, що мала рішальний вплив на дальший розвиток історії світу. Найвимовніше говорить про це наш національний пророк Тарас Шевченко, який в 1857-му році і поемі „Юродивий" написав справді вікопомне: „Коли ми діждемося Вашінґтона з новим і праведним законом? А діждемось таки колись!"

Власне в тій головній цілі, щоб і наш нарід нарешті „діждався свого Вашінґтона з новим і праведним законом" ми й повинні взяти найбільш активну участь у святкуваннях 200-річчя Вашінґтонової революції. Для цієї мети ми хочемо і повинні „встати і бути порахованими", бо вже повних сто років українські поселенці в Америці, кров від крови і кість від кости частина українського народу, дають труд своїх рук і творчість своїх умів на розбудову і розвиток Америки власне з метою, щоб ця Америка допомогла нашому українському народові діждатись „свого Вашінґтона з новим і праведним законом". Навряд чи між мільйонами українців, які від сто років поселювалися і поселюються в Америці, був один, який вчинив це з виключною метою будувати і скріплювати саму Америку. Перші поселенці приїздили до Америки „під землею працювати, гріб собі копати, щоби хату збудувати у Рідному Краю", як це писав у „Свободі" один з них. Пізніші поселенці, включно з найновішими, поширили цю „хату" на цілу країну, на ввесь український нарід, на його суверенну державу „з новим і праведним законом Вашінґтона". З'ясував це свого часу дуже чітко президент УККА проф. Лев Добрянський, рекомендуючи нашу участь у цих святкуваннях 200-річчя Американської Незалежности, щоб з нею пов'язати такі завзяті і жертвенні змагання до незалежности українського народу. Святкуємо Американську Незалежність, бо прагнемо подібної Української Незалежности. Головним завданням нашої участи в тих святкуваннях є здобути американську прихильність і допомогу для цих українських змагань. Це ж бо головна мета нашого поселення і нашого труду на вільній американській землі.

Справа безпеки

Минулої п'ятниці державний секретар Генрі Кіссінджер і турецький міністер закордонних справ Ігсан Каґлаянґіль підписали тентативний договір, згідно з яким 25 американських військових баз на території Туреччини будуть знову відкриті, принаймні протягом наступних 4-ох років, а Туреччина одержить від ЗСА коло одного більйона долярів допомоги, головним чином на військові цілі.

Можна очікувати, що обидві Палати Конґресу ЗСА схвалять цей новий договір, бо він конечно потрібний для скріплення безпеки країн Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) у східній частині Середземного моря. Як відомо, коли літом 1975-го року Анкара у відплату за припинення військової допомоги для Туреччини Конґресом ЗСА припинила всю діяльність на американських базах, відтоді дуже послабла розвідча та оборонна спроможність З'єднаних Стейтів, а заразом і НАТО, на тому обширі. Небезпека для НАТО зросла ще більше з уваги на те, що в двох державах-членах цього оборонного союзу, в Італії та Франції недавно зросли впливи комуністичних партій і навіть заіснувала можливість, що в Італії комуністи можуть ввійти до коаліційного уряду. Тому, що Італія та Франція також межують із Середземним морем, конечним є, щоб якнайшвидше була полагоджена справа відновлення діяльности на військових базах ЗСА в Туреччині, бо всіляке зволікання тільки далі послаблюватиме оборонну спроможність вільного світу на тому обширі.

Самозрозуміло, що Анкара повинна прислухатись до голосів багатьох американських законодавців, членів уряду та коментаторів і зробити багато більше, ніж досі зробила щодо розв'язки конфлікту на Кипрі. Адже ж висадка турецьких військових частин на Кипр і була причиною, чому Конґрес ЗСА припинив військову допомогу для Анкари.

Висновки ясні: Туреччина мусить виявити більше доброї волі щодо полагодження кипрської проблеми, що напевно матиме позитивний вплив на американських законодавців відносно підписання нового договору з Анкарою, який передбачує поновне відкриття американських військових баз і відновлення військової допомоги для Туреччини, а члени Конґресу ЗСА повинні виявити більш терпеливости і дати Анкарі більше часу для остаточної розв'язки питання на Кипрі. Безпека вільного світу вимагає, щоб новий договір між ЗСА та Туреччиною був якнайшвидше введений в життя.

Північний В'єтнам вимагає „повоєнної допомоги" від ЗСА

Париж. — Північнов'єтнамський уряд, відповідаючи на пропозицію Вашінґтону в справі переговорів, які мали б довести до „нормалізації" відносин між ЗСА та Північним В'єтнамом, у понеділок, 29 березня, заявив, що такі переговори можуть розпочатися тоді, коли ЗСА „додержаться" постанови паризького мирового договору з січня 1973-го року та дадуть Північному В'єтнамові „повоєнну допомогу".

Уряд ЗСА, однак, зазначує, що хоча тодішній президент Ричард Ніксон у січні 1973-го року обіцяв дати Північному В'єтнамові повоєнну фінансову та економічну допомогу, то Америка тепер не зобов'язана додержатися цієї обіцянки, бо Ганой порушив паризький мировий договір своєю мілітарною інвазією Південного В'єтнаму та Камбоджі.

Володимир Барагура

ГЕНЕРАЛЬНИЙ НАСТУП КОМУНІЗМУ

(1)

Коли б вжити мілітарного окреслення з Другої світової війни, то країни вільного світу знайшлися в оточувальному кільці, у „кітлі", створеному сконцентрованим наступом комунізму в усіх його видах, відмінах, концепціях й інтерпретаціях. Зі Сходу, це загроза від СССР і від комуністичного Китаю, на Заході — це зростаюча сила комуністичних партій, які змагають до влади в своїх країнах, зокрема в Італії і Франції, при чому мають значні успіхи.

Комунізм СССР у московсько - большевицькій формі посягає по владу над усім світом, хоч має внутрішні й зовнішні клопоти. Внутрішні — т. зв. дисиденти і відосередні сили національних рухів, на зовні — це конфлікт з комуністичним Китаєм, а далі з національним комунізмом в Юґославії, що зберігає свою незалежність від Москви, та з деякими сателітними країнами, зокрема Румунією, представники якої на останньому (25-му) конґресі комуністичної партії домагалися „нової єдности", яка дозволяла б „кожній партії свобідно розвивати свою власну політичну лінію", всупереч твердженню Брежнєва, що „не може бути мови про якунебудь переоцінку чи акцію, що була б у незгоді з комуністичною ідеологією". Большевицько - московський комунізм свідомий того, що потенційна загроза для нього існує в Польщі, Чехо - Словаччині і Мадярщині, де комунізм був накинений силою під загрозою совєтських танків і гармат.

Посягаючи по владу над усім світом, большевицький комунізм не хоче попустити свого тиску і контролі над комуністичними партіями Заходу, які мають свою власну „національно - демократичну" концепцію комунізму.

Роберт Бові, член Гарвардського Центру Міжнародніх Справ у статті „Дизгармонія у московському хорі" („Крішчієн Сайенс Монітор" з 3-го березня ц. р.), стверджує, що західній комунізм досяг небувалого успіху, захитуючи одночасно большевицький Схід і демократичний Захід та викликаючи невдоволення комуністичного Китаю, який з одного боку тішиться, що між західнім і східнім комунізмом наступила прірва, але з другого боку у цій новій інтерпретації комунізму не бачить місця для поглядів Мао про неможливість погодження комуністичної доктрини з принципами демократії.

Роско Драммонд (стаття „Комунізм пред'являє нове обличчя" — „Крішчієн Сайєнс Монітор" з 3-го березня ц. р.) стверджує, що саме тепер відбуваються найбільш маркантні події, які колинебудь проходили в еволюції комунізму від 1917 року. І хоч ці події викликають невдоволення Москви, то вони теж загрозливі демократичному Заходові.

Західні комуністичні партії, а зокрема італійська і французька, підкреслюють свій національний характер і виступають під національними прапорами. Вони заявляються проти тоталітаризму і диктатури, а за політичним плюралізмом (багато - партійністю) і демократичною системою правління. Вони проповідують політичні і громадянські вольності — свободу слова, зібрань, релігії, вільні вибори, навіть обіцюють не посягати по владу, якщо потерплять невдачу у виборах. Вони засуджують совєтську політику гніту, терору і переслідування дисидентів.

Про ці реформістичні гасла говорив одверто провідник італійських комуністів Ернесто Берлінґер на 25-му конґресі комуністичної партії в Москві. Він заявив також, що Італія повинна залишитися в НАТО. Французький комуністичний провідник Марше особисто на конґресі не був, але його делеґат проголосив принципи „особистих і збірних вольностей" і зайняв подібне до італійського становище.

Спостерігачі, політичні аналітики, совєто- і комунознавці стараються знайти відповідь на кілька ключових питань у зв'язку з новим рухом серед західних комуністів: 1) чи „нове обличчя" комунізму щире і правдиве, чи тільки „маска" і тактичне прикидання; 2) які причини цього явища?; 3) які наслідки для Заходу і для Сходу; 4) як запобігти загрозі комунізму.

Хоч обсерватори мають різні погляди на проблеми, то в деяких питаннях знаходять спільну думку і доходять до подібних висновків.

Всі погоджуються в тому, що реформістичні тентенції, зокрема підкреслювання національного характеру і демократизму, мають на меті зробити ці партії приємливими і притягальними для виборців, щоб захопити владу, що вже у великій мірі їм вдалося, зокрема португальським комуністам, які від 1974 року беруть участь в уряді, й італійським комуністам, які майже повністю виграли муніципальні вибори. Французькі комуністи у спілці з соціялістами теж добилися значних виборчих успіхів.

Спостерігачів можна поділити на оптимістів і скептиків. Оптимісти твердять, що нові принципи, що їх голосять західні комуністи, зовсім щирі і правдиві, що це правдиве обличчя комунізму, які навіть після перебрання правління будуть їх зберігати, щоб не втратити довір'я загалу. Деякі оптимісти добачають у тому позитивне явище, мовляв, перехід влади у комуністичні руки відбудеться еволюційним шляхом, без пролиття крови, а довершать того власні громадяни без втручання сторонніх чинників. Вони покликуються на становище провідника італійської комуністичної партії Енріко Берлінґера, який засуджує революційну і терористичну акцію і пропагує „соціялізм з людяним обличчям". Оптимісти думають також, що позиції західніх комуністів поглиблять прірву і доведуть до розриву з СССР.

(Закінчення буде)

М. Платковський

РЕСПЕКТ ПЕРЕД СОЦІЯЛІСТАМИ ПОРТУГАЛІЇ

Дня 25 квітня в Португалії відбудуться вибори до парляменту. Від висліду цих виборів буде у значній мірі залежати майбутнє цієї країни, яка, хоч і невелика, своїм положенням на крайньому заході европейського континенту і належанням до оборонного пакту НАТО, має першорядне значення в системі держав вільного світу. Головними конкурентами у виборах будуть соціялістична партія Португалії і партія народніх демократів, які разом здобули понад 60 відсотків голосів у попередніх виборах, а комуністи й інші ліві угруповання здобули в тих виборах лише незначну кількість голосів. Дехто з коментаторів ставить справу так: ідеться про те, хто буде наступним прем'єром — соціяліст Сорез чи народній демократ Са Карнейро?

Сорез, партія якого здобула далеко більше голосів у попередніх виборах, ніж народні демократи, має безумовно більше шансів. Тому, певно, народні демократи зчинили такий галас з приводу конференції соціялістичних партій 15 березня в португальському місті Опорто: вони (народні демократи) вважають, що приїзд до Португалії лідерів европейських соціялістів — це несумлінна підтримка для португальських соціялістів у недалеких виборах. В цьому народніх демократів підтримали їх найбільші противники, португальські комуністи, які проте не мають хіба жадних виглядів на здобуття більшости в майбутньому парляменті.

Суперечки поміж соціялістами і народніми демократами саме перед виборами не є корисними для справи демократії в Португалії, бо з цього можуть скористатися комуністи й інші ліві угруповання. Проте, соціялісти Сореза мають нову рацію, коли твердять, що це вони протягом цілого року провадили і виграли боротьбу проти комуністичної диктатури в Португалії. Вони також змусили португальських військовиків, що мали фактичну владу в краю, відійти від занадто лівих позицій і вийти з-під впливу слухняних Москві комуністів. Вони навіть захищали тих же самих народніх демократів, уможливлюючи їхню участь у теперішньому португальському уряді.

Справді, португальські соціялісти мають великі заслуги в недопущенні комуністичної диктатури в Португалії. Якщо вони так триматимуться до кінця, то наміри Москви захопити цю країну під свою владу за посередництвом португальських комуністів, виявляться марними. А наміри Москви являли собою смертельну небезпеку і для Европи, і для НАТО, і для всього західнього світу.

Португальські соціялісти виходили з того заложення, що комуністична диктатура найбільше загрожує робітникам і бідним селянам, бо під владою такої диктатури робітники обертаються у фабричних рабів, а селяни стають кріпаками. Тому, власне, соціялісти, як представники найбідніших верств населення, повинні найбільш завзято боротися проти загрози захоплення влади комуністами. І тому соціялісти Португалії не тільки провадили антикомуністичну пропаганду в пресі, на зборах, в міжпартійних переговорах чи в твердій поставі супроти правлячих військовиків, але й організували маси для антикомуністичних демонстрацій, не побоялися „піти на вулиці", зводячи часом справжні бої з невеликими кількістю, але активними симпатиками комуністів, що мали в своєму розпорядженні велику матеріяльну підтримку в грошах з Москви. Як на сьогодні соціялісти вийшли переможцями з цієї активної і безстрашної боротьби. І за це їм справді належиться — честь і слава.

Якби соціялісти — саме, соціялісти із своїми впливами в масах робітництва — в інших країнах виявляли теж таку ж тверду поставу супроти комуністичної диверсії, то вільний світ міг би „спати спокійно". Але... на жаль, так справи не стоять. Правда, европейські соціялісти приїхали 15 березня до Португалії, щоб виявити солідарність для своїх португальських товаришів. До цього їх зобов'язувала соціялістична етика. Проте, в своїх країнах далеко не всі соціялістичні партії проявляють таку рішучість супроти комуністів, як це має місце в Португалії. Насамперед італійські, а тим більше французькі соціялісти йдуть на угоду з комуністами, щоб разом з ними здобути владу і тим самим нібито принести користь для робітничої кляси і для справи побудови соціялізму. Але при цьому французькі й інші соціялісти забувають, що сталося з соціялістами і з робітничою клясою в СССР і в інших країнах з комуністичною диктатурою. Ніякі остороги на адресу таких соціялістів покищо не діють.

Загороза, що комуністи при допомозі соціялістів прийдуть до влади в таких країнах, як Франція чи Італія, є цілком актуальною. Може аж тоді соціялісти в цих країнах схаменуться, коли наявно відчують, як їхні комуністичні союзники починають готовити для них загин. Але від цього не буде ліпше для вільного світу, який опиниться під безпосередніми ударами Москви. Не даром вже і такий прихильник (принаймні в дуже недавньому минулому) політики „детанту", як Кіссінджер, почав бити на сполох щодо перспективи приходу до участи в урядах західньої Европи комуністів. Покищо на ці голоси осторогн мало звертають уваги. Та, може, протрезвіння таки незабаром прийде. На це — „найвищий час"!

Володимир Мацьків

РЕЛІГІЯ І ВИХОВАННЯ

Приглядаючись до тутешнього життя, прислухуючись до радієвих і телевізійних комунікатів та читаючи пресу, бачимо, що в країні нашого поселення щось не в порядку. Чейже кожного року на вулицях міст гинуть тисячі невинних людей з рук різних злочинців. Ці злочинці прабують що року не мільйони а мільярди нераз важкою працею запрацьованих долярів. Чуємо нарікання на вибивання вікон, обмазування фарбами домів, дверей, авт, автобусів і т.п. Замість заслуженої кари, суди деколи звільняють навіть таких осіб, яким без ніякого застереження доказано їх злочинні вчинки. Нам важко теж зрозуміти, чому законодавчі органи не придумають і не ухвалять таких законів, які брали б в оборону пошкодованих, невинних людей, а не злочинців, як про це деколи згадуй преса.

Людям, що виросли і виховались в інших обставинах, дуже важко все зрозуміти і вони часто ставлять питання: чому воно так?

Хотячи відповісти на це питання — насувається думка, якої годі позбутися і знайти більш переконливий арґумент, а саме: брак релігійно-морального виховання у тих людей, які уважають, що гріш є єдиною і найбільшою ціллю життя людини, без огляду на те, якою дорогою його здобувається. Життя і власність інших людей не має для них ніякого значення. Вони бачать тільки себе. Вони не знають і не хочуть знати, що людина має душу, що вона буде відповідати перед Найвищим Суддею за усі свої вчинки. Вони не знають, що всі люди повинні бути братами і сестрами. Їм не відомі Божі закони, які дав людям сам Творець усього світу. Така людина — це радше тварина у людському тілі. Дуже правдоподібно, що такі люди походять від таких самих батьків і вони виховуються в таких самих умовинах.

Може про такі справи не варта було б й згадувати, якщо б деякі наші діти, що живуть в умовинах, які не заслуговують на довір'я не були наражені на вплив таких людей, які ширять згіршення. Саме це примушує нас солідно подумати про майбутність таких наших дітей бо відповідальність за належне виховання молодого покоління спадає на їх батьків.

Релігійно-моральне виховання дітей є одиноким гідним засобом, щоб охоронити молоде покоління від всякої погані, яка на нього чигає з усіх боків. Тому про такі справи треба дуже поважно думати усім батькам, що мають дітей однаково — малих, чи підростаючих, як теж і нашим провідним чинникам.

Найкращим і найуспішнішим засобом такого виховання є добрий приклад батьківського дому, бо ані школа, ані проповіді в церкві не дадуть таких успіхів, як добрий приклад батьків, хоч навчання в школах та слухання проповідей є дуже помічним і конечним.

Коли дитина від наймолодших літ бачить, що всі дома кожного ранку і вечора відмовляють молитву, що всі в родині щонеділі і свята ходять до церкви на богослуження, а старші часто приступають до св. Тайн, коли всі дома себе взаємно шанують і не вживають поганих слів, не сваряться, не приходять до дому в нетверезому стані, а навпаки, допомагають потребуючим, якщо такі знайдуться і т.п., то вона буде робити те саме.

Про наші обов'язки супроти Бога, про наше позагробове життя та про це все, що відноситься до нашої душі, дитина учиться, звичайно, в школі на науці релігії, яку в наших парафіяльних школах провадять часто священики, в нашій рідній мові. Але, на жаль, не всі наші діти мають змогу навчатись в таких школах.

Практика показує, що саме знання не все вистачає; треба подбати про те, щоб усі релігійні практики були виконувані в належний час з власної волі і свідомости, а не під примусом. Життя показує, що всі люди знають, що в підпитому стані не вільно сідати за керівницю авта, а мимо того є такі, що на це не зважають і їдуть, але як? Знають теж багато іншого, але його не виконують, або роблять навпаки.

Релігію треба практикувати у всіх її видах, у всіх ділянках і в кожній хвилині життя і це повинно ввійти в житєву програму кожної людини. Найкраща дорога до цього — це практикування усіх релігійних обов'язків від наймолодших літ постійно, ціле життя людини.

Така людина ніколи не буде тягарем для інших, вона не відважиться зробити прикість своєму ближньому, на неї можна числити у всяких обставинах. Відповідно вихована у релігійному дусі людина стане гідним прикладом для інших, однаково молодших, як і старших людей.

Тому на цю справу треба звернути особливу увагу усім нашим батькам та доложити усіх зусиль, щоб дитину виховати на чесного члена свого народу, своєї Церкви та охоронити від посторонніх впливів тутешньої вулиці і таких чинників, які не можуть бути добрим прикладом.

Степан Федорівський

У МАНДРАХ ПО СЛОВАЧЧИНІ

(Розділ з підготовленої до друку книжки „У смертельному колі")

I

Арденс почував себе добре. Відпочив у чистій і теплій кімнаті, оживився. Схопився з лави і почав голитись. Він умів голитись без дзеркала: за дзеркало йому правили власні пучки, якими він намацував заріст. Поголив- він і Наума. Почуття волі промінювало з його смолистих очей. Наум був протилежністю Арденса. Мовчазний і пригнічений. В розмові проривалось подразнення й душевна незрівноваженість. Арденс пробував був піднести жартами Наума, та він зовсім не реаґував на його жарти.

За дверима щось зашаруділо і в кімнату ввійшов сержант безпеки. Він сухо промовив: „Ось вам сніданок", — і показав рукою на окрацць паляниці, кусок заплілого сиру та кухоль з кавою. Подякували, а сержант, виходячи з кімнати, сказав: „ — Зараз же після сніданку підете до начальника".

Слово „начальник" викликало в Наума огиду. Його душа не перетравлювала цього слова. Воно нагадувало минуле — знущання енкаведистів, бризки крови й конаючі жертви НКВД. Він глянув у вікно, і йому ніби хтось шепнув „скачи в кущі!" Думки вирували, але зразу ж зроджувалась апатія. У ньому змагалися два пориви: гін до невідомого і одночасно байдужість, що паралізувала волю. І перемогла остання.

Наум сидів разом з Арденсом біля стола і жував паляницю, плеснявий сир і запивав його кавою. В Арденса мерехтіли очі. У них сяяло щось дивне, глибоке, незрозуміли. Наум сидів мовчки, втупившись очима в друга. Арденс не витримав Наумового погляду, промови:

— Ти став якийсь дивний. Виглядаєш, наче б чекав на тебе смертельний вирок. Усміхнися! Живи майбутнім: сонячною Італією, теплим дотиком сеньйорини, — але не закінчив, бо хтось затарабанив у двері.

— Виходьте, пани-товариші до начальника.

∵

У просторому кабінеті за столом кольору слонової кости різсівся в шкіряному напівполіційному однострої чоловік. З виду ще молодий, з червонуватими щоками, із закучерявленими чорними бакенбардами, виглядав ніби в перуці. Либонь хотів він бути оригінальним, принаймні зовнішнім виглядом. Дивився підкреслено суворо, бо ж мусить бути начальник цієї установи суворим. Ця скороспечена установа, створена з волі російського завойовника, може й не була такою страшною, але Наумові вона пригадала страшні установи такого самого призначення в його країні.

Начальник глянув на мандрівників і запитав:

— Хто ж ви є, товариші, і що тут робите?

Арденс гаряче почав розповідати. Він говорив українською мовою, яку знав слабо, не розуміючи значення окремих слів. Начальник слухав, але з того, як він кривився, видно було, що він цю мову знає краще. Часто перепитував значення якогось слова чи цілого вислову. Наум не втримався. Боявся, щоб Арденс чого не наплутав, і почав його виручати. А щоб приховати своє українське походження він перекручував деякі слова, вживав галицизмів та окремих словацьких висловів, що їх нахапався від словаків під час партизанського рейду УПА по Словаччині. Арденс стверджуюче хитав головою.

Наум говорив, що вони були вояками італійської армії, брали участь у батаях під Сталінградом, але італійські солдати не звиклі до російського клімату, мерзли, хворіли, мерли з холоду і їхні дивізії деморалізувались, втрачали боєздатність і здавалися до росіян у неволю. „Наші запільні частини, — казав Наум, — гітлерівці роззброїли, забрали в нас матеріяльно-технічну базу і завернули нас на захід. Усі розбрелися, хто куди. Ми були в Ужгороді. Там хворіли на дизентерію, а потім ще й на тиф, і так затрималися в шпиталі, пізніше працювали в місцевих людей".

Начальник сидів мовчки, щось думав та уважно поглядав на Наума. Він бачив з його завнішности й рухів, що це не італієць. І Наум внутрішньо хвилювався.

— А як твоє ім'я? — раптом запитав начальник.

— Анджельо Пікульо! — не вагаючись відрубав Наум, і йому забракло повітря. Він розумів, що словак не дурень і догадується, що він не італієць.

Арденс стояв спокійно, мовчки ворушив товстими губами.

— Так-а-ак! — протягнув начальник і глипнув чорними очима, мов спілими черешнями, на Наума. — Припустімо, що ви італієць. У цей час різні люди мандрують по нашій країні. Одні на захід, інші на схід. Кожного допитувати, уточнювати його походження ми не маємо можливости. Отже, ми вас відішлемо до італійського консула в Братиславу.

— Це дуже добре! — вихопився Арденс. — Консул може вияснити справу в Римі. У нас в Італії є родичі, знайомі...

— Зараз доручу секретарці виписати вам папери на потяг, — обірвав начальник Арденса, — і ви поїдете до Братислави.

(Продовження буде)

МИСТЕЦЬКА ҐАЛЕРІЯ ОКСАНИ ВАНЧИЦЬКОЇ
МАЄ ШАНУ ЗАПРОСИТИ ВАС НА
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН

ЛЮБИ МАЗЯР

ЯКЕ ВІДБУДЕТЬСЯ
В П'ЯТНИЦЮ, 2-го КВІТНЯ 1976 р.
О ГОД. 8:00 ВЕЧОРА
У ПЛАСТОВОМУ ДОМІ,
5146 North 10th Street, Philadelphia, Penna.

ВИСТАВКА ВІДКРИТА 3-го і 4-го КВІТНЯ
ВІД ГОДИНИ 10:00 РАНО ДО 6:00 ВЕЧОРА

*

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в ГАРТФОРДІ, Конн.
влаштовує

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР

в неділю, 4-го квітня 1976 р.
о год. 5-ій по пол.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 961 Ведерсфілд Авеню
В ПРОГРАМІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:
письменниця
Оксана Керґ
і письменниця
Ольга Лубська
ХОРОВИЙ ГУРТОК „ГОРЛИЦІ"
при ОЖ ОЧСУ та МОЛОДЬ СУМА
До численної участи запрошує все Громадянство Гартфорду та околиці —
УПРАВА ВІДДІЛУ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
149 2-га Авеню

П'ятниця, 2-го квітня 1976 р.

ВЕЧІР ПІСНІ, МУЗИКИ І СЛОВА

Веруть участь: Христина Карпевич — меццосопрано, Марко Луцький — фортепіяно, абсольвент УМІ, кляси проф. М. Вайлової, Іван Керницький-Ікер — журналіст-письменник, Вільям Гюз, фортепіяновий акомпаньямент.

Початок — год. 7:30 веч.

ЗБІРКОВИЙ КОМІТЕТ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ і ТОВАРИСТВО „СВ. СОФІЯ"
влаштовують
в неділю, 4-го квітня 1976 р.
в годинах від 10-ої до 4-ої по полудні
в церковній залі
парафії Царя Христа
при Каюга і 17-ій вулиці у Філядельфії, Па.

БАЗАР

Ввесь дохід призначений на Патріярший Фонд.

- До набуття: ікони, хрести і медалики, видання Українського Католицького Університету в Римі, дереворити українських мистців, писанки, кераміка, вишивки, різьблені вироби, біжутерія, речі домашнього вжитку, смачне домашнє печиво та варені страви.
- Перекуска чи обід на залі. • Виграші для дітей. • • Виграші. •

Запрошуємо всіх до численної участи.

КОМІТЕТ ЗОВНІШНІХ ЗВ'ЯЗКІВ

при ВІДДІЛІ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ — ПАССЕЙК-БЕРҐЕН, Н. Дж.

влаштовує

в неділю, 11-го квітня 1976 р.

о год. 2-ій по по пол.
в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ
при 240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

ІНФОРМАТИВНЕ ВІЧЕ

Доповіді виголосять:

Д-р ВОЛОДИМИР САВЧАК — „Чотири енциклопедії і один альманах" (Україна з енциклопедії — Британіка);
Проф. д-р МИКОЛА ЧИРОВСЬКИЙ — „Завдання української науки в чужому світі".

Після доповіді — запити і дискусія.
З уваги на дуже важні й актуальні справи, до численної участи запрошує Українське Громадянство і Молодь —
КОМІТЕТ

УКРАЇНЦІ! НАШИМ СТРЕМЛІННЯМ Є, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ Й КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

Пластові виховники...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Любомир Білик говорив про різні види спортових імпрез, про змагання тощо.

Про справи „Скобиного Круга" який об'єднує юнацьких виховників 3-го ступеня, говорили Люба Крупа та Петро Содоль. Про „Орлиний Круг", який охоплює частину новацьких виховників, говорила Христя Навроцька. Після програми відбулась ри вечері товариська гутірка.

Цю ж програму переведено успішно у Детройті, де зі станиць Заходу прибуло понад 50 виховників. З'їзд у Детройті відкрив станичний детройтської станиці Євген Михалевич, а програму перевели Слава Рубель, крайові коменданти Ірина Богачевська та Борис Павлюк та референтка юначок Ярка Коморовська при допомозі Стефи Король та Євгена Михалевича, який доповідав про ролю пластового виховника. Вечором відбулась спільна вечера, яку приготовили пані з місцевого Гуртка Пластприяту.

На обох з'їздах виховники висловлювались про свої успіхи в праці з дітьми та молоддю, але також і про труднощі в праці. До успіхів можна зарахувати зацікавлення юнацтва справою дисидентів в Україні, чисельну участь у пластових імпрезах, з'їздах тощо. Щодо труднощів, то виховники висловлювали жаль до тих батьків, які часто занедбують виховання дітей вдома, не плекають української мови, а то й не говорять нею, не дбають про те, щоби в домах були українські книжки і не мають зрозуміння до вимог і цілей Пласту ,якими є виховання характерної української людини.

Учасники дошколів одержали численні інструкції і практичні матеріяли, які доможуть їм у праці.

Л. Плющ на зібранні...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вилося, що він має труднощі у перекладі, тоді, він і Л. Плющ покликали на допомогу Марка Царинника, який був перекладачем Плюща від часу його приїзду до Ню Йорку 21-го березня.

Плющ сказав, що всі дисиденти є патріотами своїх народів, але мусять зайняти критичне становище до системи. Він пояснив, що критикувати власний нарід є патріотизмом, подаючи за приклад Шевченка, Маркса, Чернишевського та інших.

У заключенні Л. Плющ знову звернувся до публіки з проханням продовжувати боротьбу в обороні Валентина В. Мороза, д-ра Миколи Плахотнюка, Олександра Фельдамана, Мустафи Джемілева та Владіміра Буковського.

Плюща представив публіці П. Літвінов, називаючи його одним з основоположників руху спротиву в СССР. Літвінов сказав, що Плющ ніколи не забув, що він є українцем, і навіть в „психушці" він „ніколи не забував свого приречення поневоленому українському народові і постійно виступав в обороні Мороза, Світличного та інших". Літвінов сказав, що Плющ є марксистом, але кращим марксистом ніж КҐБівські допитувачі, „бо Л. Плющ бодай прочитав Маркса, а вони ні". Літвінов також представив Татьяну Житнікову, дружину Леоніда Плюща, і сказав, що вона була головною ініціяторкою акцій в обороні її чоловіка.

У дальшому, Літвінов говорив про психіятричні знущання над дисидентами. Він сказав, що вину за ці знущання поносить частинно і вільний світ, бо тут замало робиться для припинення тих знущань. „Байдужість — це те саме, що підтримка для СССР", казав він, закликаючи американських психіятрів виступати з протестами проти тих знущань в СССР. Літвінов сказав, що Совєтський Союз потребує економічної та технологічної допомоги, але коли ЗСА погоджуються на це, то американський уряд повинен вимагати пошанування людських прав в СССР.

Таке саме становище зайняв д-р Пол Чодофф, професор психіятрії в Джордж Вашінгтонському університеті і голова Американської Академії психоаналізи. Він додав, що американські психіятри повинні бойкотувати ті наукові конференції, на яких виступають совєтські лікарі.

Коротко говорила ще Мюрієл Рікайзер, голова Міжнародної асоціяції письменників.

Цю зустріч спонзорували Міжнародна Амнестія, Спілка Етичну Культуру і Пен Клюб. Відкриваючи вечір, Едвард Еріксон, голова Спілки за Етичну Культуру, також відмітив працю Комітету в обороні совєтських політичних в'язнів.

ЧОМУ НА НАУКОВИЙ ФОНД?

Тому, що Українсько-Американська Асоціяція Університетських Професорів є професійна організація і таким чином не тільки має змогу об'єднати найбільшу кількість професорів, але й під сучасну пору об'єднує уже понад 180 професорів. Чи може бути щось більш природнього чим втримування Наукового Фонду того рода організацією?

Тому що в Америці професійні організації професорів є найбільш поширені і виказали себе найбільш ефективними для виконування завдань до яких вони покликані. Чи треба нам сумніватись, що й УААУП могла б так само добре справлятись із своїми завданнями коли б мала для того засоби?

Тому що досвід в Америці показав, що професійні організації професорів мають найменше труднощів в тому, щоб запрошувати до праці над різними проєктами людей ідейних переконань. Чи не варто б і нам прийти до переконання, що й для нас той підхід був би найбільш корисний?

Тому, що Ваша підтримка Наукового Фонду буде підтримкою об'єднання наших сил. Без тої підтримки в нас буде продовжуватись атомізація наших сил, де майже що місяця довідуємось про створення нового інституту чи нового фонду.

Не вагайтесь нам допомогти! Пишіть до:
RESEARCH ENDOWMENT OF UAAUP
P.O. Box 491
KENT, Ohio 44240

„Я ХОЧУ, ЩОБ УКРАЇНА"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ру на Шевченківську Академію.

Присутні привітали його щедрими оплесками, а Комітет — хлібом і сіллю. Голова Відділу УККА адвокат В. Андрушин представив сенатора присутнім, вітаючи також мейора міста Рочестеру Т. Района і Д. Денінґс, посадника Айрондеквойту, та інших гостей.

У своїй 15-хвилинній промові сенатор підкреслив, що він також син емігрантів (норвезьких) і розуміє наше положення і наші почування.

Говорячи про теперішні відносини в Україні, підкреслив, що немає різниці між царськими і комісарськими методами, — опрокидував совєтську політику, яка втримує фікцію „незалежности" України в Об'єднаних Націях, але не дозволяє на ніякий прояв суверенности в дійсності. Вказуючи на велику провідну силу індивідуальностей — Лінкольна, Черчілла чи Сахарова, — твердив, що одиниця може змінити історію держави та світогляд нації. Наводячи наших дисидентів сенатор Джексон закликав до суцільного попертя їхніх ідей, підкреслюючи, що при застосуванні т.зв. „Джексон Амендмент людських прав" — більше одиниць в світі здобудуть свободу слова і думки. Він вимагає, щоби Америка здержала продаж пшениці до СССР аж поки Совєтський Союз не погодиться дати своєму населенню більше прав і збільшить еміграційну квоту. „Я хочу, щоби Україна стала вільною. Не можу дати вам розв'язки зараз тепер, але обіцяю вам, що ваші голоси будуть вислухані й ми не забуваємо за тих, що залишилися в Україні" — закінчив свій виступ сенатор Джексон.

На прощання обдаровано сенатора Джексона англомовним „Кобзарем" і писанкою.

Корнило Галушка...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Округи М. Фединишин, який говорив про діяльність Округи, а головно про участь в „Союзовому Дні в Ню Джерзі", і касир І. Бабин звітував про фінансовий стан Округи. В дискусії забирали голос п-і Оріхівська, та пп. Галушка, Захарко, Д. Степаш та Трензелюк. Після дискусії на пропозицію Контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій управі.

Заступниця головного предсідника пані Марія Душник у своїй промові говорила про фінансовий стан УНС, майно яке переступило вже 40 мільйонів дол. В 1975 р. членські вкладки принесли загальну суму 3,013,086, себто 21,361 дол. більше як в 1974 р. з огляду на більші суми забезпечення. Новий союзовий будинок вже майже в цілости вирентовано, що принесе приблизно один мільйон долярів річно з ренту. Хоч назначеної квоти 5 тисяч нових членів в 1975 р. не осягнено, то всеж таки 3,111 нових членів принесли 7,500,000 дол. забезпечення.

М. Фединишин — „Заслужений союзовець"

Оцінюючи досягнення Союзової Округи Перт Амбою, п-і М. Душник ґратулювала відділовим секретарям та організаторам за їхні зусилля в осягненні 82% їхньої організаційної квоти, приєднавши 99 нових членів. Михайло Фединишин, секретар 155 Відділу був вирізнений за приєднання 31 члена та за визначний організаційний успіх. М. Фединишин є один з трьох союзових організаторів, що є членами „Клюбу Заслужених Союзовців" протягом 15-ти років. Йому вручено „золоту зірку" на його плякету. (Члени, що зорганізували 25 членів в одному році стають членами „Клюбу Засл. Союзовців".)

Відзначено рівнож організаційні досягнення таких „будівничих УНСоюзу", як Иосиф Ярема, який зорганізував 17 членів, Михайло Захарко, секретар 349 Відділу, який приєднав 15 членів. Пані Дарія Оріхівська, секретарка 353 Від., зорганізувала 7 членів.

На зборах представлено різні організаційні пляни та методи, як теж певні нагороди в 1976 р. П-і Душник заявила, що роки 1976-85 проголошено „Декадою Жінок", тому треба старатися, щоб жіночі організації закликали своїх членів ставати членами УНС. Вона згадала, що відкриття пам'ятника Лесі Українки на „Союзівці" відбудеться при кінці весни ц. р. Спеціяльні заходи повинні бути зроблені для включення нашої молоді у відзначення 200-річчя Американської Революції та 100-річчя Українського Поселення в Америці, як прим., у відзначенні в Перт Амбою та „Українському Ярмаркові" 14-16 травня 1976 р. в Ню Йорку. Заступниця головного предсідника закликала до жертвенної праці в дусі братерства, на якому збудовано УНСоюз.

При кінці п-і М. Душник вручила п. М. Фединишинові чек на суму 77.00 дол., як бонус для Окружного Комітету Відділів УНСоюзу за виконання квоти в 1975 р. на 82 відсотків.

В оживленій дискусії забирали голос пп.: Фединишин, Галушка, Ярема, Трензелюк, Головка, Й. Гречко та п-і Оріхівська.

Новообраний голова Округи п. Галушка в заключній промові дякував всім за працю та закликав до посилення організаційної праці для осягнення наміченої квоти Округи — 120 нових членів в 1976 р.

✠

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУНЯ і БРАТА

бл. п.

мґра ОСИПА СТЕЦУРИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

в четвер, 1-го квітня 1976 р.
в НЮ ЙОРКУ — Церква СВ. ЮРА, год. 7:20 р.;
в РИМІ — Собор СВ. СОФІЇ;
в ЙОНКЕРСІ — Церква СВ. МИХАЇЛА, год. 7-ма рано;
в ТОРОНТІ — Церква СВ. ДМИТРІЯ;
у ВІНДСОРІ, Канада — Церква СВ.ВОЛОДИМИРА;
у ВІДНІ — Церква СВ. ВАРВАРИ;
у ГЕМСТЕДІ — Церква СВ. ВОЛОДИМИРА.
Просимо згадати в цей день Покійного в своїх молитвах.
ДРУЖИНА, ДОНЬКА, ВНУКИ і РОДИНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Незабутнього

бл. п.

мґра ОСИПА СТЕЦУРИ

довголітнього члена і соліста нашого хору
буде відправлена
в четвер, 1-го квітня 1976 р.
о год. 7:30 ранку
в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

СПІВАНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

під час якої співатиме
Хор ім. Митр. Андрея Шептицького,
про що повідомляє Приятелів і Знайомих

ХОР ім. МИТР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО в НЮ ЙОРКУ

Замість квітів на Посвячення Пам'ятника на могилі Незабутнього

бл. п.

д-ра Богдана Олесницького

10.00 долярів на сироти в Бразилії
жертвує —
Михайлина МОСОРА

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ, ШВАҐРА і ВУЙКА

сл. п.

Інж. АНТОНА ХУХРИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в понеділок, 19 квітня 1976 р.
у Церкві СВ. ТРІЙЦІ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й. о год. 8-ій вранці;
у Церкві СВ. ДУХА в ЧЕСТЕРІ, Па., о год. 7-ій вечора;
у Церкві СВ. МИКОЛАЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж., о год. 7-ій вранці;
Приятелів і Знайомих про молитви в упокій Душі Покійного щиро просить —
дружина — ДАРІЯ і РОДИНА

✠

У глибокому смутку повідомляємо, що 29-го березня 1976 року, вранці, померла у Мюнхені, Німеччина,
наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА

МІЛЕНА РУДНИЦЬКА

кол. піонерка й лідерка українського жіночого руху, кол. посолка, письменниця і журналістка.

Син — ІВАН
Внуки — ПЕТРО і ЕЛИСАВЕТА
Невістка — ОЛЕКСАНДРА
Брат — ІВАН КЕДРИН з дружиною МАРУСЕЮ
Братова — МАРІЯ СОКІЛ з синами РОМАНОМ і ДОРІЯНОМ та їх дружинами
і ближча і дальша Родина

ШАХОВА ЛАНКА при УСТ „ЧЕРНИК" у ДЕТРОЙТІ
ділиться сумною вісткою, що у понеділок, 15-го березня 1976 року відійшов у Вічність у Детройті, Мічіґен, на 78-му році життя

✠

бл. п.

Д-Р ОМЕЛЯН ЛЕБЕДОВИЧ

шахіст кляси „А" у Америці; славний шахознавець ще у Европі; фундатор нагород для молодих шахістів та прикладний ентузіяст і любитель королівської гри.

•

Шахова Ланка складає щирі співчуття Родині та дарує 150.00 долярів на Енциклопедію Українознавства під ред. д-ра В. Кубійовича.
ШАХОВА ЛАНКА УСТ „ЧЕРНИК"

В пам'ять Дорогого Стриєчного Брата, Шваґра і Вуйка

д-ра Богдана Олесницького

в другу річницю Його відходу у засвіти —
25.00 долярів
на видання Альманаху Станиславівщини
жертвують
Ася, Орест, Тетяна і Іця ЛИСИНЕЦЬКІ

Маємо ще 3 (три) вільні місця
для охочих взяти участь
в прогульці української молоді до Европи
від 1-го — 30-го серпня. Ціна $850.00 від особи.
Зголошення лише до НЕДІЛІ, 4-го КВІТНЯ — Д. Ліщинський (201) 763-1165.

„ЗАГРАВА"
ДРАМАТИЧНИЙ АНСАМБЛЬ у ТОРОНТІ, КАНАДА

МОТРЯ

БОГДАНА ЛЕПКОГО
Інсценізація — Меріям Лужницький і Луць Лісевич.
Реж. — Ю. Бельський. Декр. — Е. Теліжин
Кост. — М. Левицька. Адм. — В. Довганюк

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.
Субота, 10 квітня 1976, год. 7-ма веч.
при вулиці Front & Dunneannon
Квитки до набуття — Космос і Оріон

НЮ ЙОРК, Н. Й.
Неділя, 11 квітня 1976, год. 4-та по пол.
Заля Фешен Інститут
при 225 Вест 24-та вулиця
Квитки до набуття — Арка і Сурма

Загальні Збори...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тарський — предсідник, інж. Євген Кульчицький — заступник, Григорій Корбяк — секретар. Після відчитання протоколу з минулорічних Загальних Зборів інж. Куропасем, звітували члени управи.

Голова Володимир Дідик насвітлив діяльність Окружного Комітету як союзової клітини і як громадської установи. Підкреслив активність секретарів, а жаліючи, що округа чисельно зменшилася в минулому році.

Петро Залуга, секретар, подав, що в минулому році відбулося 9 різного роду нарад, тобто засідань, сходин та організаційних зборів. З кожної наради списаний протокол.

Ярослав Базюк, фінансовий референт, підкреслив успіх Союзового дня, що відбувся 27-го липня 1975, в „Українському Селі" в Емерстбурґу, Канада. Він був його ініціятором та промотором більшости підготови. Подав також, що Окружний Комітет виасиґнував із своєї каси на суспільно-громадські потреби біля 300 дол.

Василь Папіж, прес. референт, у широкому звідомленні поінформував, що про всі важливіші дії Окружного Комітету писав до „Свободи", також дописує до іншої преси про різні громадські акції та події. Спостерігаючи організаційну працю секретарів, підкреслив, що дотеперішня база організування нових членів вичерпана. Навіть посилена напруга організаторів не принесе більших успіхів. Якщо УНС не знайде підходу до нової бази, тобто до тут народженого покоління шляхом кваліфікованих організаторів, упадок членства в найближчому часі неминучий.

Євген Репета, головний радний і організаційний референт, звітуючи про організаційну роботу в Окрузі, висловив признання кільком Відділам за їхні успіхи. На жаль, таких було мало. З прикрістю ствердив поважний спадок в членстві округи. Приєднаних 136 нових членів у 1975 році не покрили загальних втрат. Округа зменшилася на 79 членів. Піддержав погляд В. Папіжа відносно нової організаційної бази та кваліфікованих організаторів.

З рамени Контрольної Комісії звітував інж. Роман Куропась. Перевірення діловодство Окружного Комітету виявлило взірцеве ведення записів а при тому ощадну господарку.

Д-р Іван Флис конкретними даними та наведеними цифрами насвітлив фінансову господарку УНС в 1975 році. Вона наскрізь здорова. УНСоюз вперше в історії перейшов у минулому році 40 мільйонів долярів майна. Зібрано поверх 3 мільйони членських вкладок. Фінансова ситуація Української Будівлі тепер дуже добра. Прибуток з винайму приміщень у 1976 році буде вже приносити стільки фондів, що УНС зможе побирати собі відповідні відсотки від того капіталу, що його вложив у будову. З ноткою занепокоєння говорив про різкий спадок у членстві УНСоюзу. За 1975 рік УНС втратив 957 членів. Екзекутиві УНС відомі всі труднощі у приєднуванні нових членів на дотеперішній базі. Шукає доріг та відповідних організаторів до тут народженої ґенерації. Та поки до того дійдемо, мусимо всі посилити свої зусилля, щоб в надходячій каденції не допустити до зменшення членства.

В оживленій дискусії забрали слово: інж. Є. Кульчицький, Я. Базюк, д-р А. Слюсарчук, В. Папіж, П. Мудрий, Д. Кошиловський, В. Бойд, А. Масний і В. Дідик. Найбільше уваги присвячено організаційним справам. Під кінець дискусії інж. Роман Куропась запропонував зборам уділення абсолюторії уступаючій управі. Пропозицію прийнято одноголосно.

У висліді загального голосування нову управу обрано в складі: Володимир Дідик — голова, Петро Мудрий і Дмитро Кошиловський — заступники, Петро Залуга — секретар, Ярослав Базюк — фінансовий референт, Василь Папіж — пресовий референт, Євген Репета — організаційний референт. Роман Татарський, Григорій Корбяк, д-р А. Слюсарчук і Петро Федик — члени. Контрольна комісія: Р. Куропась, Володимир Бойд і Ольга Марущак.

У точці пляни праці присутні висловлювали свої погляди на діяльність Окружного Комітету в новій каденції. Найбільше зосереджували уваги на організуванні нових членів. На закінчення доручено новобраній управі слідуюче: запропонувати Екзекутиві УНСоюзу відбути 29-ту Конвенцію у 1978 році в Детройті; поробити заходи для зорганізування високошкільної молоді в осередок з метою поширити організаційну кампанію членства УНС на тут народжену ґенерацію; розглянути можливості організаційного курсу для секретарів в цілі піднесення кваліфікацій для успішної роботи.

Новообраний голова Володимир Дідик зложив подяку д-рові І. Флисові за участь та доповідь.

Після ділової частини нарад відбулася спільна вечеря для усіх учасників зборів. Слід відмітити ініціятиву та вклад праці Ярослава Базюка, що зорганізував цю приємну частину Загальних Зборів, а пані Борискевич та її родині за приготування вечері.

Андрій Джула...

Закінчення зі стор. 1-ої)

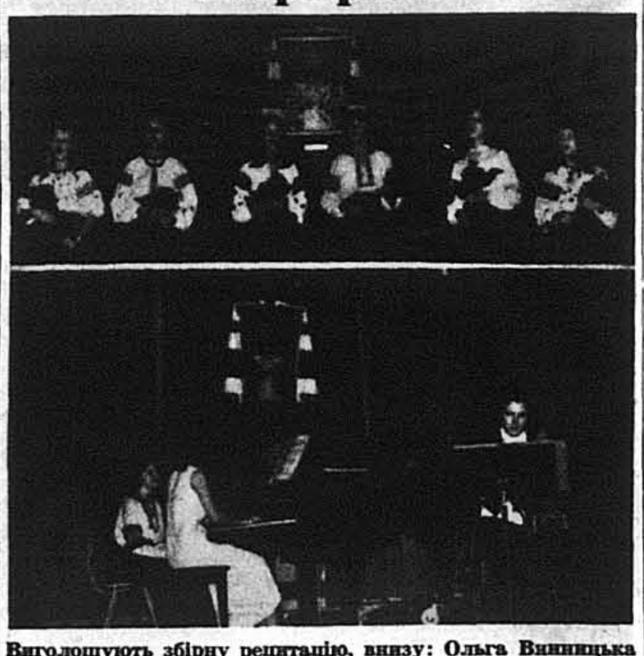
чірка та голова Контрольної комісії Михайло Міщук. Короткі звідомлення про стан і працю склали представники Відділів: 53, 56, 63, 91, 120, 161, 264, 267 та 481.

Приявний на цих нарадах головний предсідник УНС Йосип Лисогір у своєму слові насамперед склав ґратуляції Окрузі за виконання організаційної квоти в 1975 році на понад 75 відсотків та передав золоті зірки до грамот членам Клюбу Заслужених Союзовців, які придбали в звітовому часі по 25 або більше нових членів. Відзначення одержали: секретар 161-го Відділу Андрій Джула за прийднання 32 нових членів, секретар 63-го Відділу Михайло Турко і секретар 276-го Відділу Стефан Іваницький за приєднання по 27 нових членів. В дальшому п. Й. Лисогір подав характеристику загального стану і розвитку УНСоюзу в 1975-му році, який не належав до найбільш успішних, але в якому встановлено кілька нових рекордів. До них належать: загальне майно УНСоюзу переступило 40 мільйонів долярів; зібрано членських вкладок на суму понад три мільйони долярів; виплачено членам понад 450,000 долярів титулом дивіденди від їх вкладок; прибутки Союзівки доходять до 400,000 долярів; зменшилася смертність між членами і тим самим виплати посмертного. В організаційній праці УНСоюз не досягнув визначеної мети, зменшилися також дещо прибутки від інвестицій, збільшилися дещо видатки на видавництво, були деякі втрати в гіпотечних інвестиціях. На закінчення п. Й. Лисогір закликав приявних організаторів наголошувати потребу достатнього життєвого забезпечення наших земляків. Найкраще таке забезпечення дає УНСоюз.

Опісля гол. радний Андрій Джула говорив ще про розгорнення багатобічної союзової активности в Окрузі. В дискусії, в якій забирали голос Волод. Рефт, Іван Антушак, Йосип Родіо, Степан Іваницький, Петро Качірка, Михайло Міщук, Михайло Комічак, Микола Драпало, Богдан Грицишин, Петро Когут, Богдан Коваль та інші, обговорювано такі справи, як: Українська Будівля УНС та дальший винайм її приміщень, потреба збільшення високошкільних стипендій, збільшення сум життєвого забезпечення, нові роди забезпечення з правом більшувати суму забезпечення, вибору Піттсбурґу на місце чергової конвенції та ін. Після дискусії та схвалення запропонованої Контрольною комісією абсолюторії для управи обрано нову Управу в такому складі: Андрій Джула — голова, Осип Полатайко — заступник голови, Дмитро Головатий — секретар, Вол. Рефт — скарбник. Контрольна комісія: Степан Іваницький, Іван Антуша і Петро Кочірка.

На закінчення схвалено одноцушно запропонований новообраним головою А. Джулою плян праці на біжучий рік, який м. і. включає виконання організаційної квоти, участь у заплянованій 161-им Відділом імпрезі для відзначення 200-річчя Американської Незалежности; влаштування осінню Союзового Дня Західньої Пенсильвенії та ін. Розмови на союзові і громадські теми продавжувалась під час перекуски, яку влаштував 161 Відділ УНС, господар цих зборів.

Молодь Клівленду в поклоні Патріярхові

Виголошують збірну рецитацію, внизу: Ольга Винницька і Роман Іванюк виконують дует чельо й фортепіяна.

Напередодні 84-тих роковин від дня народження Патріярха Української Помісної Католицької Церкви, Блаженнішого Отця Йосифа І українська молодь, згуртована в Секції Братства св. Юрія Переможця при Святопокровській Парафії в Клівленді, влаштувала тут у неділю, 15-го лютого 1976 року, в авдиторії школи „Шеф" у Пармі, концерт молодих талантів на пошану Їх Блаженства.

Програму Святочного Концерту започаткував молитвою настоятель Святопокровської Парафії, о. крил. Микола Павлишин. Збірну рецитацію вірша Романа Завадовича виконали юначки: Леся Данило, Оля Хміляк, Ліда Бура, Наталка Кріслата, Леся Зварич і Наталка Зорій. Слідували „Молитва за Патріярха" і „Сотвори, Господи", що їх відспівали численно зібрані присутні, а юначки склали до стіп портрету Патріярха китиці квітів. Студентка Таїса Шеремета, при фортепіяновому супроводі Ольги Винницької, відспівала „Богородице Діво" Я. Барнича, а голова Братства св. Юрія, ред. Роман Данилевич, виголосив вступне слово. Потім виступала молода піяністка Ольга Винницька й талановитий челіст Роман Іванюк, які виконали „Елегію" Г. Февре й „Адажіо" із сонати А-дур Л. Боккаріні для чельо й фортепіяна. Без сумніву, ця точка була атракцією програми. Святочна доповідь студента Зенона Кріслатого, яка завершувала першу частину концерту, була добре продумана і бездоганно виголошена. Доповідач вдало пов'язав цитати із послань та проповідей Блаженнішого, в яких віддзеркалена архипастирська діяльність Голови Української Католицької Церкви — від знаменного послання, писаного в 1947 році із сибірського заслання, аж до послання, писаного в 1975 році, після історичних Українських Днів у Римі, яке, як відмітив доповідач, „звучить на нашому церковному полі сьогодні, немов Четвертий Універсал".

У другій частині Концерту тріо бандуристок, в складі Іри й Ані Гончаренко й Наталки Бури, виконало на бандурах низку композицій і обрібок Григорія Китастого. Таїса Шеремета, під акомпаньямент Ольги Винницької, відспівала „Любіть Україну" Сосюри - Фоменка, а студентка Люба Дмитрик виконала Моцартове „Турецьке рондо". Добрим виконанням поеми Романа Завадовича п.н. „Владика Нескорених" полонила присутніх юна й талановита рецитаторка Христя Сушко, а Зенон Кріслатий виконав „Скерцо" Шопена. Програму закінчили бандуристки, виконуючи запорізький марш „Нам поможе Святий Юрій і Пречиста Мати!", а ред. Данилевич відчитав привітального листа Блаженнішому Патріярхові, під гучні сплески Учасників. Відспіванням гимну „Боже Великий" закінчено програму святочного концерту.

Наша молодь вперше взялась за влаштування цього роду імпрези. Ця спроба під кожним оглядом виправдала себе. Хоча, з огляду на молодий вік деяких виконавців, поодинокі точки програми були на різних поземах — почерез учнівські ще виступи юначок, до виступів більш досвідчених студентів і, вкінці, деяких завершених уже молодих професіоналістів — усі вони творили свіжий вінок тих найкращих почувань, що їх віддати може наша молодь у щирості своїх юних сердець Тому, „хто терпів, і страждав, і горів, і трудився для неї". Ця щирість і безпосередність пробивалась із кожної точки програми, створюючи довкруги неї своєрідну атмосферу, яку мусів відчути кожний учасник. З окремим признанням слід тут відмітити теж виступи з рядів нашої православної молоді. Дбайливе видання програмок Концерту і вдала декорація сцени творили добру цілість.

У ранніх годинах цього дня відправились в Українських церквах Клівленду Святі Літургії в намірені Патріярха, а Святопокровська Парафія видала 32-сторінкове видання „Парафіяльних Вістей", яке вповні присвячене достойному Ювілятові.

(смб)

УКРАЇНЦІ В УПРАВІ МАНІТОБСЬКОЇ РАДИ ГРОМАДЯНСТВА

Вінніпеґ (ОУПС). — Дня 23-го лютого відбулися в приміщенні Інтернаціонального Центру річні загальні збори Манітобської Ради Громадянства (Манітоба Сітізеншіп Кавнсіл) із звітами й дискусіями про дотеперішню діяльність та вибором нової управи. Її очолив як президент д-р А. Маніяр, а в склад її обрано з українців д-ра Рому Гавірко й проф. Яр. Рудницького, що м.ін. доповів на зборах про недавню конференцію багатокультурности в Оттаві 13-15 лютого та про свою нову підтримку політики уряду, що основана на рекомендаціях Королівської Комісії Б.-Б. з 1971 р. в справі мов і культур „інших етнічних груп у Канаді". Він дякував Манітобській Раді й управі Інтернаціонального Центру за допомогу й участь у святкуваннях 30-річчя УВАН у Вільному Світі: 1945-1965, що відбулися в жовтні 1975 р. в приміщеннях Центру. Від Манітобського міністерства рекреацій і культури вітав зібраних мґр Ц. Семчишин, що висловив радість з приводу успішного завершення цілорічної діяльности Ради й Інтернаціонального Центру в новому приміщенні фірми Карлінґ у Вінніпеґу.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОМАНЮК АННА, членка УНС Відділ ч. 336 Товариства Сокіл в Клівленді, Огайо, померла 5 жовтня 1975 р. на 82-му році життя. Покійна народилася в Біличі, Старий Самбір, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1931 році. Полишила в смутку сина Михайла, дочку Марту і дев'ять внуків. Похорон відбувся 6-го жовтня на цвинтарі Бруклин Гтс, в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Григорій Кисіль, секретар

КОС МАРІЯ, членка УНСоюзу Відділ ч. 292 Т-ва св. Ів. Хрестителя в Детройті, Міч., померла 10-го жовтня 1975 р. на 70-му році життя. Покійна народилася в Канаді. Стала членкою УНСоюзу в 1937-му році. Полишила в смутку мужа Михайла, дочку Ольгу, сина Володимира, сестер Анну, Соню, Докію, Ярославу, Ольгу і Вікторію, брата Івана і п'ять внуків. Похорон відбувся 13-го жовтня 1975 р. на цвинтарі Грандлавн, в Детройті, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Федик, секр. Відд.

БЕЗАНЮК АНТОНІНА, членка УНСоюзу Відділ ч. 371 Т-ва Запорожська Січ в Ірвінґтоні, Н. Дж., померла 7-го жовтня 1975 р. на 61-му році життя. Покійна народилася в селі Воловець, Лемківщина. Стала членкою УНСоюзу в 1969 році. Полишила в смутку мужа Володимира, дітей: Зенон, Марія і Володимир та внучку Христину. Похорон відбувся на цвинтарі Галивуд, в Ню Джерзі.

Вічна Їй Пам'ять!
Ю. Баранюк, секр. Від.

МОЙСЕЙ АНДРІЙ, член УНСоюзу Відділ ч. 379 Т-ва св. Юрія в Чікаґо, помер 24 червня 1975 р. на 84 році життя. Покійний народився в м. Зубрець, район Бучач, обл. Тернопіль. Став членом УНСоюзу в 1951 році. Полишив в смутку жену і дочку в Зубреці і двох синів в Чікаґо. Похорон відбувся 26 червня 1975 р на цвинтарі св. Николая в Парк Рідж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайл Семків, секр. Від.

КОЗАР МИХАЙЛО, член УНСоюзу Відділ ч. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Ню Йорк, помер 22-го серпня 1975 р. на 50-му році життя. Покійний народився в Заривинці пов. Бучач, Україна. Став членом УНСоюзу в 1961 році Полишив в смутку двоюрідного брата Івана Бекерського з дружиною Анною та племінницю Лесю Бекерську в Ютиці, близьку і дальшу родину в Україні Покійний був головою 484-го Відділу УНСоюзу на протязі одного року. Похорон відбувся 25 серпня 1975 року на цвинтарі Ютицької української католицької церкви св. Володимира Великого в Вайборо, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк, секр. Відд.

ПУРІЙ ІВАН, член УНСоюзу Відділ ч. 204 Т-ва ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, помер 5-го січня 1976 р. на 64-му році життя. Покійний народився в Рогатині, Україна. Полишив в смутку дружину Стефанію, сина Бориса з дружиною Христиною, братів Михайла, Романа і Левка, сестру Анну з мужем Михайлом, 2-ох внуків і дальшу родину в Україні, Канаді і Австрії. Похорон відбувся 10 січня 1976 р. на цвинтарі св. Вартоломея в Бронксі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Палідвор, секр. Від.

ВАСЬКО ДМИТРО, член УНС Відд. ч. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремк, помер 27-го грудня 1975 р. на 83-му році життя. Покійний народився в селі Лугове, повіт Жовква. Став членом УНСоюзу в 1915 році Полишив в смутку жену Марію, дочку Анну зятя Михайла і внуків Марію і Григорія, невістку Марію і брата в Україні й дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Олівет, в Детройті, Мічіґан.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ВИШАТИЦЬКИЙ МИХАЙЛО член УНС Відділ ч. 133 Т-ва ім Богдана Хмельницького, помер 7-го січня 1976 р. на 54-му році життя. Покійний народився в м. Стара Сіль. Став членом УНСоюзу в 1971 році. Полишив в смутку дружину Агафію, сина Богдана і дочку Ольгу. Похорон відбувся 10-го січня 1976 р. на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослав Леськів, секр. Від.

БАБЕЙ ВАСИЛЬ, член УНС Відділ ч. 55 Т-ва св. Михаїла в Балтімор Куртіс Бей, помер 1-го січня 1976 р. на 52-му році життя. Покійний народився в Стригавці повіт Томач. Став членом УНСоюзу в 1950 році. Полишив в смутку дружину Ольгу, дочок Марту та Марію, шваґра Петра Католу з дружиною та двома дітьми у Монтреалі, Канада. Похорон відбувся 3 січня 1976 р. на цвинтарі церкви св. Михаїла в Балтіморі, Мериленд.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ЛИТВИНЕЦЬ РОМАН, член УНС Відд. ч. 503 в Едмонтоні, помер 4-го листопада 1975 року на 60-му році життя. Покійний народився в Войниловi коло Калуша, Україна. Став членом УНСоюзу в 1941 році. Полишив в смутку дружину Ольгу, батьків Софію і Степана Раковських. Похорон відбувся 8-го листопада 1975 р. на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

БАЗАРНИЦКА АНАСТАСІЯ, членка УНС Відділ ч. 372 Т-ва ім. Івана Франка в Плейнфілд, Н. Дж., померла 30 вересня 1975 р. на 80-му році життя. Покійна народилася на Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1939-му році. Полишила в смутку дві дочки Гелену й Катарину і сина Йосифа та внуків. Похорон відбувся 3-го жовтня 1975 р. на цвинтарі Тіллсайде, в Плейнфілд, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Й. Ярема, секр. Відд.

СИВЦОК ВОЛОДИМИР, член УНС Відділ ч. 16 Т-ва Просвіти в Спрінґ Валей, Н. Й., помер 1-го грудня 1975 р. на 58-му році життя. Покійний народився в Ню Йорку. Став членом УНСоюзу в 1970 році. Полишив в смутку жену Катерину, синів Івана й Володимира і дочку Маделину. Похорон відбувся 3 грудня 1975 р. на цвинтарі Форест Лавн Мем Гдис в Бровард Каунті, Флоріда.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ВАРЕНИЦЯ КИРИЛО, член УНС Відділ ч. 57 Т-ва свв. Петра і Павла в Когос, помер 13-го січня 1976 р. на 82-му році життя. Став членом УНСоюзу в 1925 році. Полишив в смутку дочку. Похорон відбувся 16-го січня 1976 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ватерфорд.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПАСЄКА ЕЛИСАВЕТА, членка УНСоюзу Відділ ч. 147 Т-ва св. Михаїла в Аллентавн, Па., померла 11-го вересня 1975 р. на 66-му році життя. Покійна народилася в м. Довге Поле. Стала членкою УНСоюзу в 1954 році. Полишила в смутку сина Станіслава Пасєка. Похорон відбувся 15 вересня 1975 р. на цвинтарі Сакред Геарт в Фуллертон, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

МАНКОВСЬКА ОСИПА, членка УНСоюзу Відділ ч. 219 Т-ва ім. М. Грушевського в Неварку, Н. Дж., померла 18 серпня 1975 р. на 59-му році життя. Покійна народилася в м. Дичків, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1949-му році. Полишила в смутку чоловіка Степана, дочок Стефу і Стасю. Похорон відбувся 21-го серпня 1975 р. в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

СМАРИНСЬКИЙ СТЕНЛІ, член УНС Відділ ч. 163 Т-ва Єдність в Філядельфії, Па., помер 12-го лютого 1976 р. на 80-му році життя. Покійний народився в Манастирці, повіт Лісько. Став членом УНСоюзу в 1927 році. Полишив в смутку дружину Розалію та близьку і дальшу родину тут в Америці та в Рідним Краю. Похорон відбувся 16-го лютого 1976 р. на цвинтарі св. Марії в Філяд. Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

БАЖАН МАРІЯ, членка УНС Відділ ч. 48 Т-ва ім. Т. Шевченка в Реадинґ, померла 9-го березня 1976 р. на 87-му році життя. Покійна народилася в м. Книждвори З. Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1943 році. Полишила в смутку синів Івана, Николая і Володимира, 10 внуків і 4 правнуки, рівнож рідню в Україні. Похорон відбувся 12 березня 1976 р. на цвинтарі св. Михаїла в Поттстовн, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Ст. Івасечко, секр. Відд.

ЗАХАРЧУК КАТЕРИНА, членка УНСоюзу Відділ ч. 40 Т-ва „Згода" в Олифант, Па., померла 12-го березня 1976 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в Стрілиськах Нових, пов. Бібрка. Стала членкою УНСоюзу в 1933 році. Полишила в смутку дочку Олену Фаріон та двох внуків. Похорон відбувся 16-го березня на цвинтарі свв. Кирила і Методія в Олифант, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Микола Мартинюк, секр. Від.

СЕМАНЮК АННА, членка УНСоюзу Відділ ч. 174 Т-ва Пластового в Детройті, померла 29-го лютого 1976 р. на 66-му році життя. Покійна народилася в Станиславові, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1957 році. Полишила в смутку дочку Христину Липецьку з мужем Любомиром і дітьми Олександром і Наталею, сестру Дарію Бойчук з мужем Осипом, сестрінка Юрія Бойчука з дружиною Марією і дітьми Христиною і Орестом, братову Ірину Скочдополь з дочкою Уляною Гринь та її мужем Ігорем і дітьми Андрійком і Христинкою. Похорон відбувся 3березня 1976 р. на цвинтарі св. Воскресенія в Мт Клеменс, Мічіґан.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Слюсарчук, секр. Відд.

ОЛЕЦЬКА БОГДАННА, членка УНСоюзу Відділ ч. 233 в Лорайн, померла 9 листопада 1975 р. на 52-му році життя. Покійна стала членкою УНСоюзу в 1968 році. Полишила в смутку мужа Франка. Похорон відбувся 12 листопада 1975 р. на цвинтарі Лорайн - Калварія в Лорайні.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

МУЛИК АННА, членка УНС Відділ ч. 288 Т-ва Запорожська Січ в Аубурн, Н. Й., померла 27 вересня 1975 р на народилася в м. Самборі, Західна Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1922 році. Полишила в смутку дочку Ольгу з чоловіком Василем і внука Григорія, дочку Павлину з чоловіком Петром, як також близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 30-го вересня 1975 р на цвинтарі св. Йосифа в Аубурн Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Григорій Гавришків
Секретар Відділу

ТАРЗАН, Ч. 7453. Пересторога вартового

Час проходить дуже повільно під час хвилин напруженого чекання...

...зокрема тоді, коли приготовано засідку і нема що робити, тільки треба ждати...

Раптом вартовий повідомляє, що в далині помітно рух!